

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 czerwca 2019 r. — All in One Star Ltd

(Sprawa C-469/19)

(2019/C 328/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca i strona skarżąca: All in One Star Ltd

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 30 dyrektywy (UE) 2017/1132 ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym dla wpisu oddziału spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w innym państwie członkowskim do rejestru handlowego konieczne jest wskazanie wysokości kapitału zakładowego lub porównywalnej wartości kapitału?

2) a) Czy art. 30 dyrektywy (UE) 2017/1132 stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym przy zgłoszeniu wpisu oddziału spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w innym państwie członkowskim do rejestru handlowego członek zarządu spółki musi złożyć zapewnienie, że nie zachodzi przeszkoda do jego powołania na podstawie prawa krajowego w postaci sądowego lub administracyjnego zakazu wykonywania zawodu lub prowadzenia działalności gospodarczej, który jest w całości lub w części zgodny z przedmiotem działalności spółki, lub w postaci prawomocnego wyroku skazującego z tytułu określonych przestępstw, oraz że w tym zakresie został pouczony przez notariusza, przedstawiciela porównywalnego zawodu w zakresie doradztwa prawnego lub urzędnika konsularnego o swoim nieograniczonym obowiązku informacyjnym wobec sądu?

b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 lit. a):

Czy art. 49 i 54 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym członek zarządu spółki musi złożyć takie zapewnienie przy zgłoszeniu wpisu oddziału spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w innym państwie członkowskim do rejestru handlowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. 2017, L 169, s. 46).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (Austria) w dniu 21 czerwca 2019 r. — IE/Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-477/19)

(2019/C 328/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IE

Druga strona postępowania: Magistrat der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „terenu odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również opuszczone dawne tereny odpoczynku?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

Czy każdy opuszczony dawny teren odpoczynku należy uznać za „teren odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi przeczącej:

Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy opuszczony dawny teren odpoczynku stanowi „teren odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej?

- 2) Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy określone działanie lub zaniechanie stanowi ingerencję w „teren odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej?
- 3) Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy określone działanie lub zaniechanie stanowi na tyle istotną ingerencję w „teren odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej, że doszło do „pogorszenia stanu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej tego „terenu odpoczynku”?
- 4) Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy określone działanie lub zaniechanie stanowi na tyle istotną ingerencję w „teren odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej, że doszło do „niszczenia” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej tego „terenu odpoczynku”?
- 5) Czy pojęcie „terenu rozrodu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono, po pierwsze, jedynie dające się dokładnie wyznaczyć w przestrzeni miejsce, w którym regularnie dochodzi do krycia w węższym znaczeniu czy też do wąsko rozumianych czynności pozostających w bezpośrednim związku z rozrodem (jak np. tarło), oraz po drugie, do „terenu rozrodu” zalicza się dodatkowo wszelkie dające się dokładnie wyznaczyć obszary niezbędne dla rozwoju młodych, jak np. miejsca składania jaj lub części roślin niezbędne dla stadium larwalnego lub stadium gąsienicy?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi przeczącej:

Co należy rozumieć pod pojęciem „terenu rozrodu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej i w jaki sposób należy wyznaczyć granicę w przestrzeni między „terenem rozrodu” a innymi obszarami?

- 6) Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy określone działanie lub zaniechanie stanowi ingerencję w „teren rozrodu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej?
- 7) Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy określone działanie lub zaniechanie stanowi na tyle istotną ingerencję w „teren rozrodu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej, że doszło do „pogorszenia stanu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej tego „terenu rozrodu”?
- 8) Jakie kryteria należy przyjąć dla ustalenia, czy określone działanie lub zaniechanie stanowi na tyle istotną ingerencję w „teren rozrodu” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej, że doszło do „niszczenia” w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy siedliskowej tego „terenu rozrodu”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).